

*Forslag til Lov om Adgang for Københavns Havnevesen til Ekspropriation af Bolværker m. m. i Københavns Havn.*

Da jeg ser, at den højtærede Minister er til Stede, vil jeg give ham Ordet med det samme for at fremsætte det nys omtalte Lovforslag.

**Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro):** I Københavns Havn er Forholdet det, at en Del af Bolværkerne, fortrinnsvis de ældre, tilhører private, medens en Del, altsaa særlig de af nyere Dato, tilhøre det offentlige. Dette Forhold har i Aarenes Løb ofte fremkaldt Ulempe dels for de private, for Publikum, dels for Havnebestyrelsen, saaledes med Hensyn til Placeringen af de indkomne Skibe, med Hensyn til Beregningen af Bolværkspenge, Havneafgifter o. s. v. Man har derfor i stedse stigende Grad fra Havnebestyrelsens Side nærret det Ønske at kunne for det offentlige erhverve de private Bolværker. Det kan jo ske ved Forhandlinger underhaanden, og saadanne ville selvfølgelig ogsaa kunne føres, efter at dette Lovforslag er vedtaget. Men for saa vidt man ikke dergennem kan naa til noget for det offentlige attraaværdigt Resultat, saa er det heldigt at have i Baghaanden en Bestemmelse om, at det offentlige ved Ekspropriation — naturligvis mod fuld Erstatning efter Grundlovens § 82 — kan sætte sig i Besiddelse af de omhandlede Bolværker. Det er dette, som Lovforslaget her gaar ud paa at bemyndige Ministeren for offentlige Arbejder til at give Københavns Havnevesen Tilladelse til. Der er dog kun Tale om Bolværker, som ikke tilhøre Stat og Kommune, og der er i hvert enkelt Tilfælde forbeholdt Havneraadet Adgang til at afgive Erklæring over det paagældende Spørgsmaal. Idet jeg i øvrigt henviser til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, skal jeg hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

**Formanden:** Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Automobile.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4151 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

**Ahlefeldt-Laurvig:** Det Lovforslag om Kørsel med Automobile, som her er lagt paa Rigsdagens Bord, interesserer, tror jeg nok at turde sige, mange, særlig i København og de andre store Byer her i Landet. Jeg tør sige, at der er mange, der ere tilfredse med Lovforslaget, men jeg tror ogsaa, at der er mange utilfredse. Hvad jeg ganske sikkert tør sige, er, at da dette Lovforslag kom frem, vakte det almindelig Forbavselse, da man ikke havde tænkt, at det var gaaet i den Retning, som Tilfældet er. For mig staar det som et særdeles uheldigt Lovforslag, og jeg tror, at jeg kan sige det samme paa den Gruppens Vegne, som jeg tilhører, idet man der gennemgaaende mener, at Lovforslaget ikke er heldigt. Man mener, at det vilde være særdeles heldigt, om man kunde gaa noget højere i Retning af større Bøder for utilbørlig Kørsel med Automobile, for saadan Kørsel, der kan være til Fare for Befolkningen. Man mener ogsaa, at man skal gaa langsomt frem med at udvide Friheden for Automobilkørselen, og med smaa Skridt, men der er ingen, der tænker paa at hindre Automobilkørselen her i Landet. Man er tværtimod ganske klar over, at Automobilene yde en ganske fortrinlig Kørsel, og at de ville blive Fremtidens Køretøj. Derfor vil man ingenlunde hindre Kørselen med dem, men tværtimod gøre, hvad man kan for at hjælpe dem. Men hvordan man nu i det hele taget vil se paa denne Sag, saa forekommer det mig dog klart, at vi før eller senere maa se at komme hen til at behandle Kørsel med Automobile og Motorvogne paa samme Maade som Kørsel med andre Køretøjer. I andre Lande — jeg kender ikke alle Lande, men jeg har set nogle enkelte i de senere Aar — falder det intet Menneske paa Jorden ind at ville behandle Automobilene paa anden Maade end andre Køretøjer; de køre om Natten og paa Biveje, kort sagt alle Steder. Og vi maa efterhaanden naa hen til, at det bliver ligesaa her, men jeg vil gerne indrømme, at da det oftere har vist sig, hvad der i og for sig er ret ridikult, at der er Folk, som ere bange for disse Køretøjer, saa kan der være Grund til at gaa gradvis frem og ikke alt for pludselig komme ind paa det, som er mit og ganske sikkert manges Ønske, at Automobilene behandles paa samme Maade som andre Køretøjer.

Da Loven i sin Tid blev vedtagen, var den jo et haardt Slag for Industrien, jeg kan sige, at en Del af Industriens Mænd følte det næsten som et knusende Slag.